

чегато сж съ свѣщъ тжрсиле единъ другиго!“ А какъ ща азъ да обичамъ свежрътъ си и свежрвата си! какъ ща азъ да обичамъ етжрвите си, дѣверите си и калинките си! Се ща да ги наричамъ гжлабе, гжлабици, мили и драги!“...

Когато Лила са понасытала отъ тия сладки мечти, то си скрила лицето въ възглавницата, и пренесла са въ онзи блаженъ сжнъ, съ който заспивать само невинните ангелчета.

IV.

КОПРИЩЕНСКИТЕ СВАХИ.

А що, Павлине, време е вече да та ожениме, синко! Азъ изженихъ твоите братия, за да ма гледать жените имъ на стари години; а тие ми нараждаха единъ билюкъ дѣда... Тие си гледать дѣчи-